

เอกสารอ้างอิง

1. Zhigarev, A. Electron Optics and Electron-Beam Devices
p.p. 77-102, Mir Publishers, Moscow, 1975.
2. Livingston, M.S., Blewett, J.P., Particle Accelerators.
p.p. 20-65, McGraw-Hall Book, New York, 1962.
3. Klemperer, O. Electron Optics, 2th ed, p.p. 175-202,
The Syndics of the Cambridge University Press,
London 1953.
4. Rogers E.J. and Turner C.M. "Injection System. Part I -
Van de Graff-Accelerator", The Review of Scientific
Instruments, 24 (September, 1953): p.p. 805-815.
5. Elkind M.M. "Ion Optics in Long, High Voltage Acceterator
Tubes", The Review of Scientific Instruments, 24,
(February, 1953) p.p. 129-137.
6. Lapp, R.E. and Andrews, H.L. Nuclear Radiation 3th ed
p.p. 108-122, 215-239, Prentice-Hall, N.J. 1954.
7. Semat, H. Introduction to Atomic and Nuclear Physics, 3rd, ed
p.p. 107-118. Rinehart & Company, New York, 1954.
8. Devons, S. Excited States of Nuclei. 1st ed p.p. 28-32
The Syndics of the Cambridge University Press, 1949.
9. Craggs J.D. and Meek J.M. High voltage Laboratory Technique.
1st ed, p.p. 21-31, Butterworths Scientific Publications
London 1954.

10. สุรสิงห์ ไชยคุณ "การศึกษาสนามกำเนิดไอออนแบบอิเล็กทรอนิกส์เลเซอร์"
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาฟิสิกส์, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
11. Sears, F.W. Zemansky M.W. College Physics, 2nd ed.
p.p. 472-491. Addison-Wesley Publishing Company,
Inc. 1957, New York.
12. Kreuger F.H. Discharge Detection in High Voltage Equipment
1st ed. p.p. 212-235 Addison Wesley, 1964.
13. Standard I.E.C. Particle Discharge Measurement, 1st ed
p.p. 96-108, Addison Wesley, 1978.
14. Kinsman S. et, Radiological Health Handbook , 1st ed.
p.p. 142-145, U.S. Department of Health, Education,
and Welfare Public Health Service, 1957, Ohio.
15. William J.P. Nuclear Radiation Detection, 1st, ed.
p.p. 165-175 McGraw-Hill, New York, 1958.
16. William H. and Hart J.R. Engineering Electromagnetics,
4th ed. p.p. 504-505, McGraw-Hill International
Book Company, Sydney, 1981.

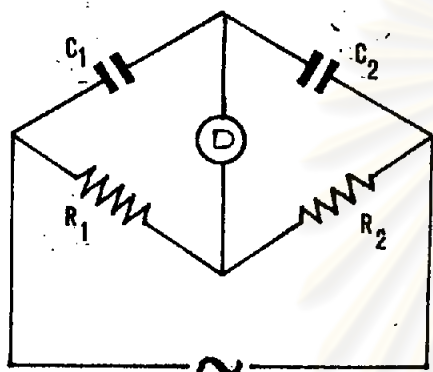
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

วงจรบริดจ์

วงจรบริดจ์กระแสสลับเป็นวงจรที่ใช้สำหรับวัดปริมาณต่าง ๆ เช่น ความจุของคาปาซิเตอร์หรือความเหนี่ยวนำของขดลวด โดยอาศัยหลักการปรับให้สมดุล คล้ายวิธีสโตนบริดจ์ สมดุล หมายถึง ไม่มีกระแสไฟฟ้าผ่านเครื่องวัด D

รูปที่ 1

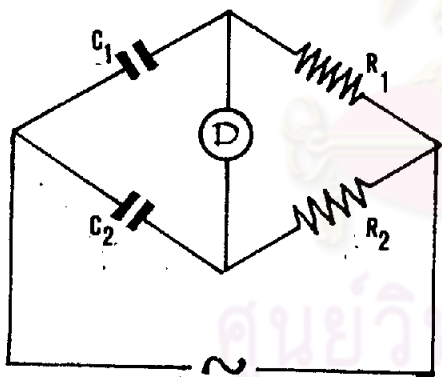


รูปที่ 1 และรูปที่ 2 เป็นวงจรสำหรับวัดความจุของคาปาซิเตอร์ สมมติว่า C_1 เป็นตัวที่ไม่ทราบค่า อาจวัดและคำนวณหาค่าได้จาก

$$C_1 R_1 = C_2 R_2$$

โดยเราต้องทราบค่า $R_1 R_2$ และ C_2 ค่าเหล่านี้ไม่แน่นอน ผลการวัดก็จะคลาดเคลื่อนได้ เพื่อแก้ปัญหานี้อาจดัดแปลงใช้รูปที่ 3

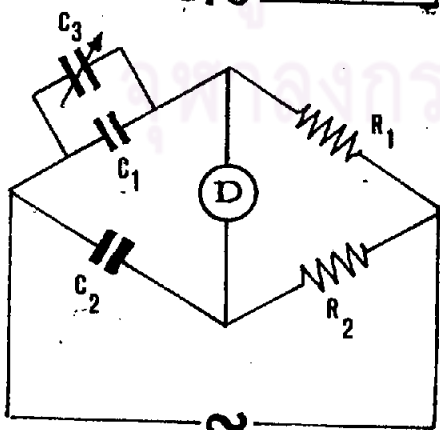
รูปที่ 2



ซึ่งอาศัยการจัดสมดุล โดยใช้มาตรฐาน C_3 แทน C_1 แล้วจัดสมดุลใหม่โดยต่อ C_1 เข้าไปและคอย ๆ ลดค่า ΔC_3 เพียงอย่างเดียวจะได้ผลว่า

$$C_1 = \Delta C_3$$

รูปที่ 3



วิธีนี้อาศัยค่ามาตรฐานคือ ΔC_3 เพียงอย่างเดียวไม่จำเป็นต้องทราบค่า C_2, R_1, R_2 ก็ได้

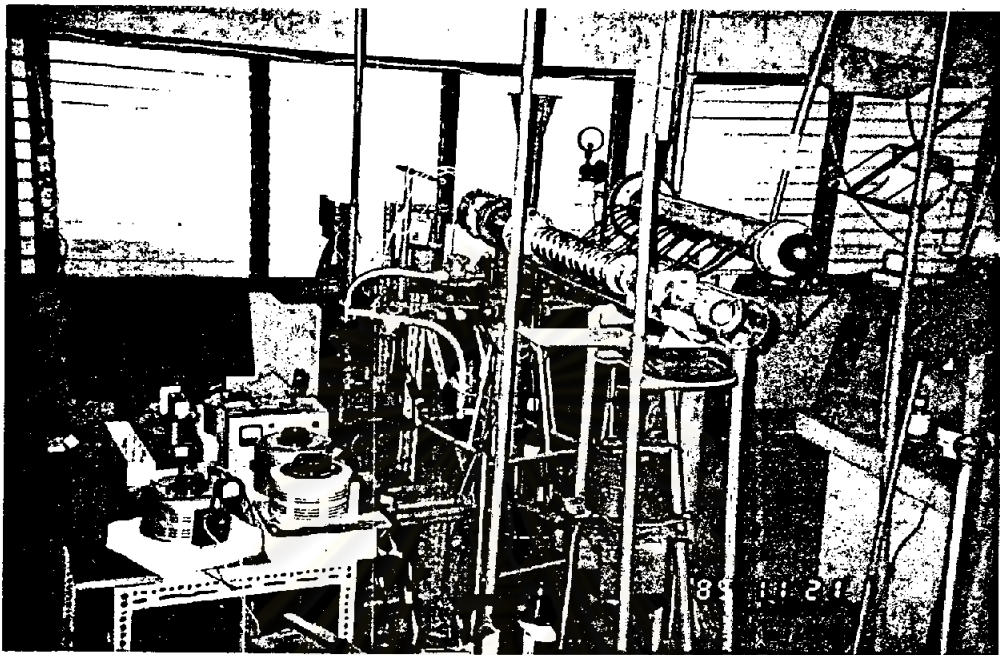
วงจรเหล่านี้อาจจะใช้กับไฟฟ้าสลับความถี่เท่าไรก็ได้

ถ้าความถี่สูงขนาดคลื่นวิทยุ จะมีความยุ่งยากเนื่องจากความจุของตัวคนและอื่น ๆ ต้องกำบังขึ้นส่วนต่าง ๆ ควดยโลหะ ซึ่งตกลงดินจึงไม่มีใครใช้ความถี่ขนาดคลื่นวิทยุแพร่หลายนัก

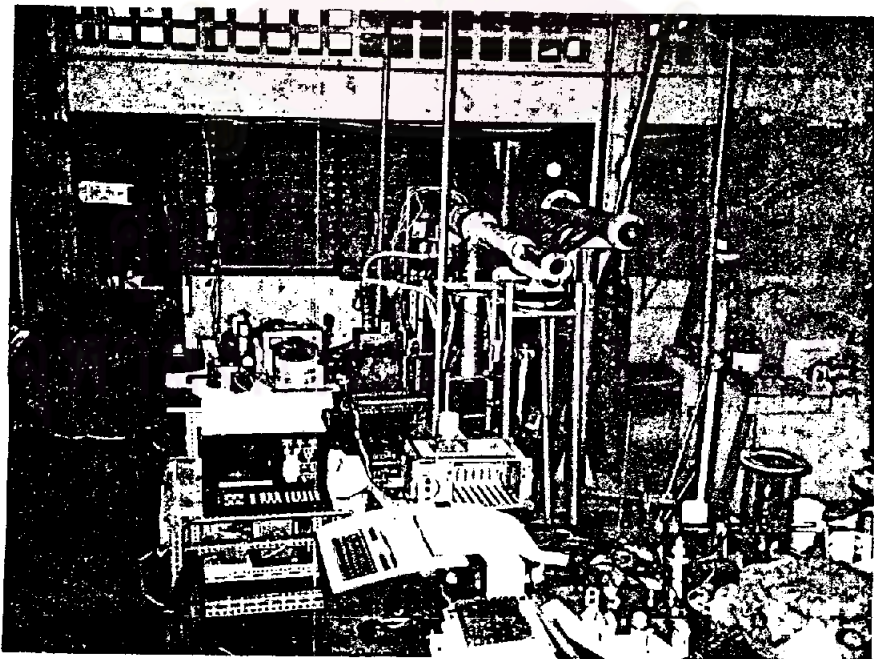
ถ้าความถี่สูงพอที่จะได้ยินเสียงได้ ถ้าเราจะใช้หูโทรศัพท์เป็นเครื่องตรวจสอบ D แต่การใช้ oscilloscope เป็นเครื่องตรวจสอบ D สะดวกและไวกว่า เวลาทดลองวัดใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าสลับรูปสำเร็จเป็นต้นกำเนิด วัดสวิตช์ให้ปล่อยไฟฟ้าแบบ sine wave วัดความถี่ 1,000 Hz ปรับแรงเคลื่อนใหม่ค่าสูงสุด ใช้ oscilloscope เป็นเครื่องตรวจสอบ D



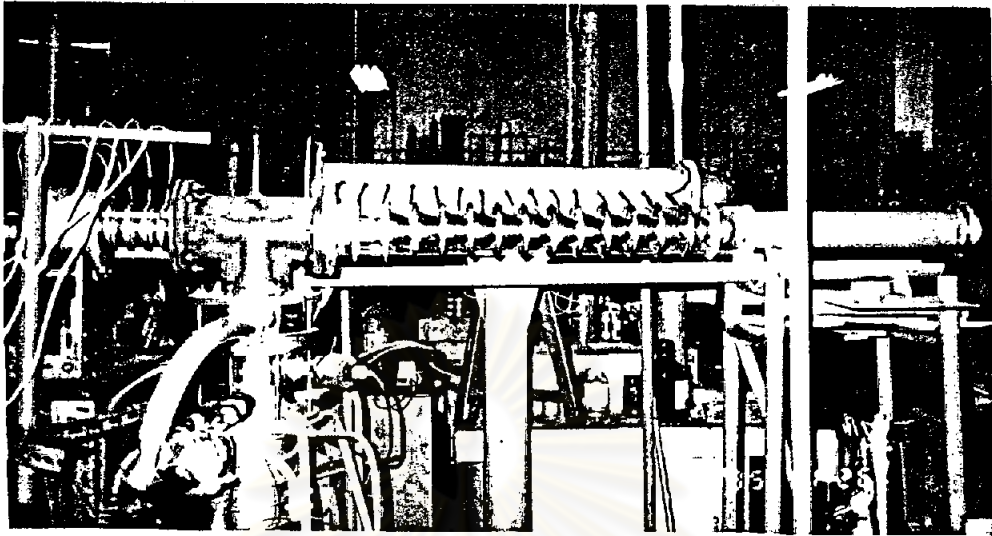
ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



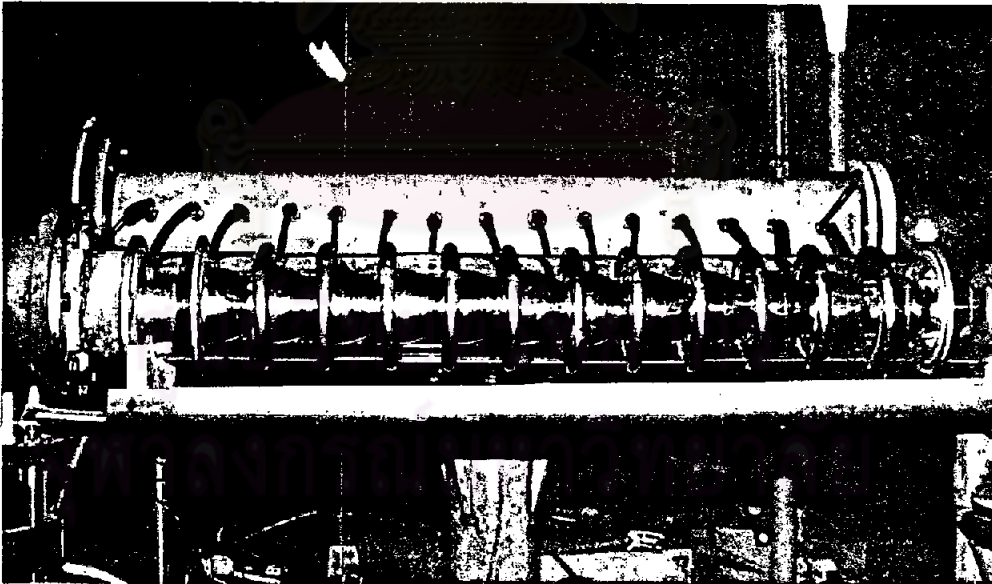
รูปแสดงเครื่องแรงโปรตอนเมื่อมองจากด้านหน้า



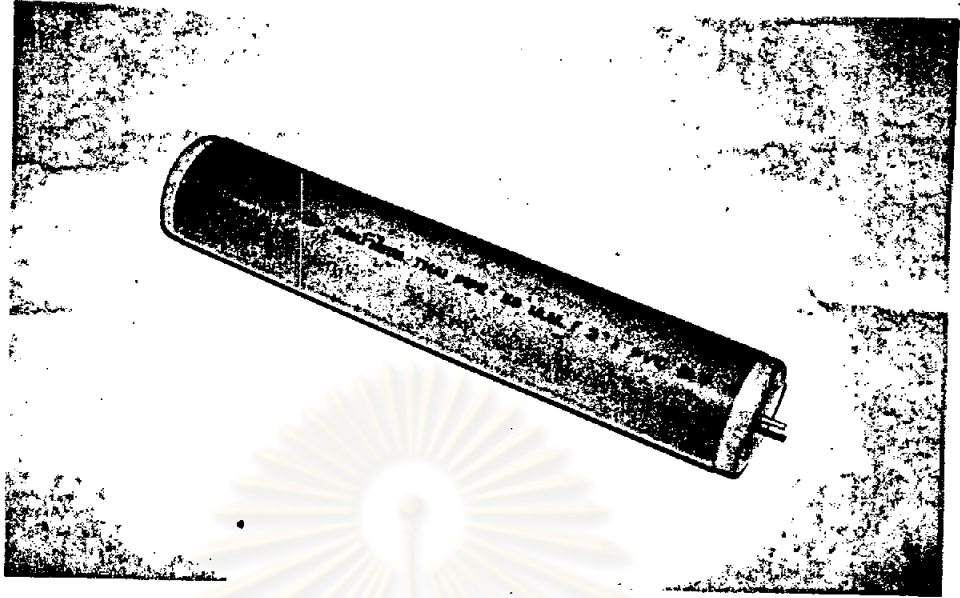
รูปแสดงการติดตั้งเครื่องวัดระดับพลังงานของรังสีแกมมา (multichannel analyzer)



รูปแสดง เครื่องแรงอนภาคโปร ตอนคานข้าง



รูปแสดงลักษณะท่อแรง และขั้วไฟฟ้าและคานหลังเป็นเครื่องแบ่งศักย์

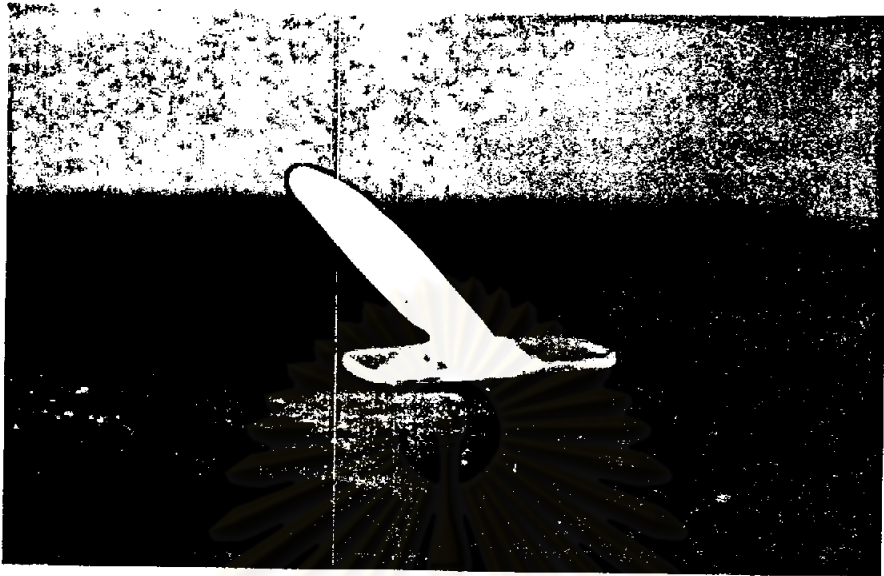


รูปแสดงตัวเก็บประจุ (condenser) ที่สร้างขึ้นเอง มีขนาดความจุ $0.008 \mu\text{F}$
ทนแรงดันไฟฟ้าได้ 15 - 20 kV

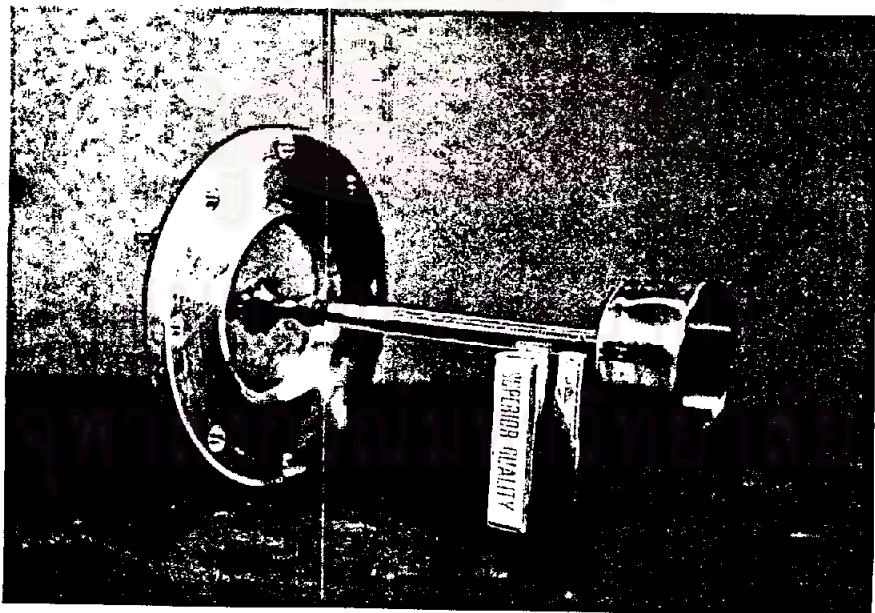


รูปแสดงแหล่งกำเนิดไฟฟ้าความต่างศักย์สูงที่สร้างขึ้น
เพื่อใช้ในการ เร่งโปรตอนขนาด 150 kV

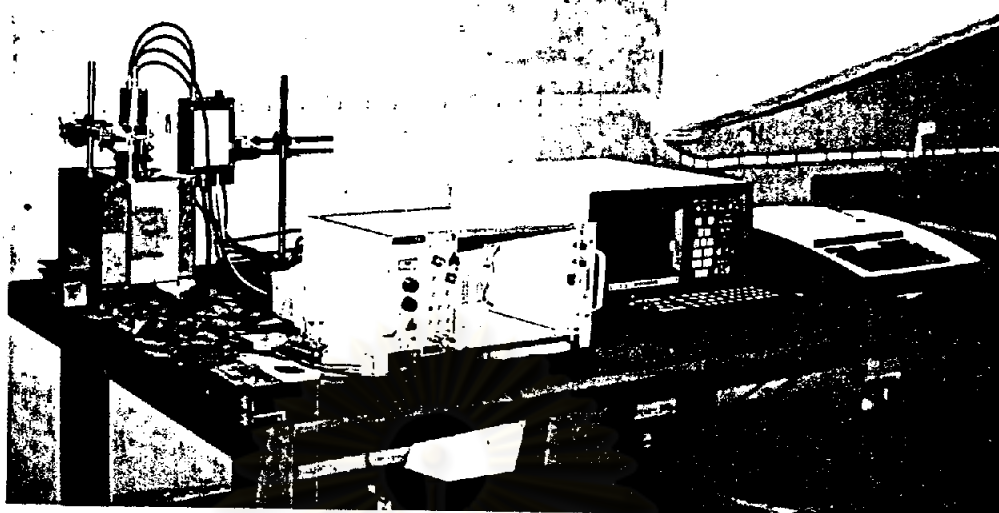




รูปแสดงเป้า (target) สำหรับทดลองทางนิวเคลียร์



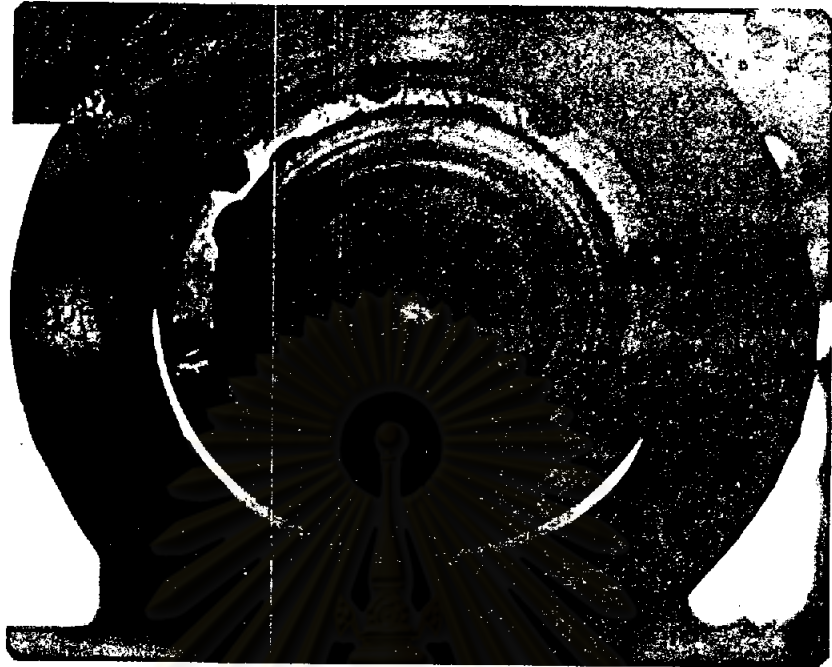
รูปแสดงเครื่องมือชุดฟาราเดย์คัพคอลเล็คเตอร์ที่ใช้สำหรับหากระยะของลำโปรตอน
(Faraday's cup collector)



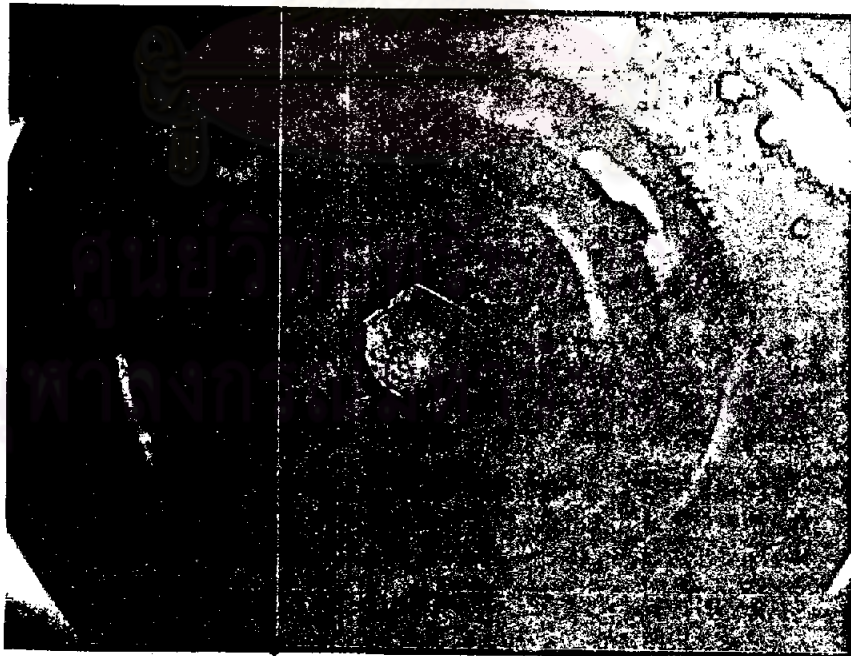
รูปแสดงเครื่องวัดและวิเคราะห์รังสีแกมมา (multichannel analyzer)



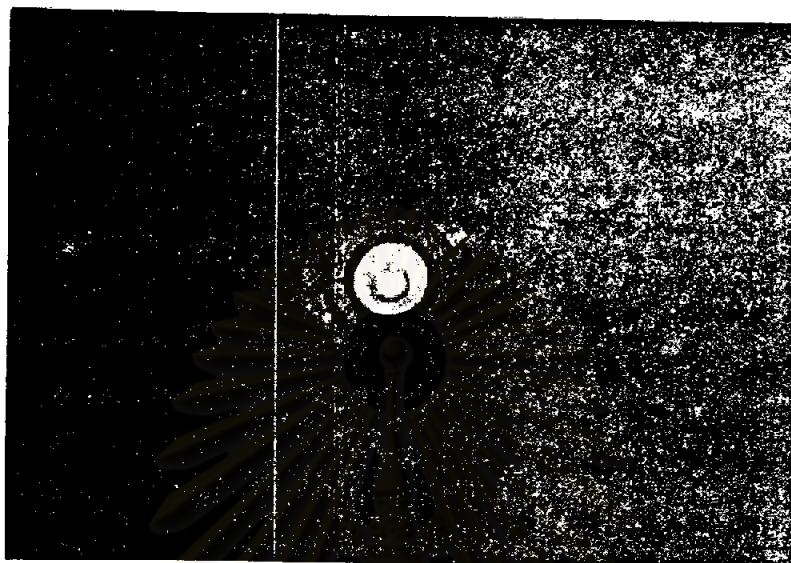
รูปแสดงหัววัดรังสีแบบบรรจุภาซ



รูปแสดงจุดโฟกัสของโปรตอนบนฉากที่เคลือบฟอสฟอรัส ณ ระดับพลังงาน 100 keV
ที่ถ่ายจากผลการทดลองที่ได้จริง



รูปแสดงจุดโฟกัสของลำโปรตอนบนฉากที่เป็นควอตซ์ (Quartz) ณ ระดับพลังงาน 150 keV
ที่ถ่ายจากผลการทดลองที่ได้จริง



รูปแสดง การ โฟกัสของลำโปรตอนที่มีความพลังงานสูง เมื่อถ่ายในเวลามืด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายชัชวาลย์ สักกะวงษ์ เกิดเมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2501 ที่จังหวัด
 เชียงราย ใ้ได้รับปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกฟิสิกส์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 พิษณุโลก เมื่อปีการศึกษา 2523 ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3
 โรงเรียนเชียงของวิทยาคม อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย



ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย